

повдигна ревность въ Африканскы-те епископы, тѣ събраха два собора, единъ въ Кархидонъ, а другій въ Милевъ Номидійскъ, гдѣ-то съ усѣди ересь-тѣ Пелагійевѣ. Писахѣмъ и на Римскій-атъ епископъ Иннокентіа, и той имъ съ одговори, тѣ имъ похвали ревность-тѣ, и усѣди Пелагійа. Но Пелагійани-те съ неблагогодиха, за това послѣ смърть-тѣ Иннокентіевѣ, Келестій утиде въ Римъ, при наследник-атъ Иннокентіевъ Зосима, кого-то толкова измами, щото писа на Африкански-те епископи, тѣ ги изобличи, че несѣ отсѣдили право за Пелагійа, а епископи-те съ зачѣдиха, и събраха соборъ, гдѣто вѣха двѣстѣ и четънадесать епископи, и кѣто испитаха точно работѣ-тѣ, усѣдиха Пелагійа, и Пелагійани-те, послѣдѣвателы-те мѣ; послѣ отписаха на Зосима, и го побѣждаваха да испита точно работѣ-тѣ, и да съ неляжи, отъ двозначителны-те рѣчи Келестіевы. А Зосимъ, кѣто приглѣда съ вниманіе, и кѣто съ увѣри за злочестіе-то Келестіево, издади решеніе, съ кое-то подтварди решеніе-то на Африканскы-те епископи, и усѣди Пелагійа и послѣдѣвателы-те мѣ. Отъ Пелагіева-та ересь произлѣзи и ересь-та на Полопелагійани-те, кои-то дѣмаха, че е самовластіе-то начало на вѣра-та, и пѣрво движеніе на челоука-та волѣ, камъ добро-то; и послѣ Богъ подкрѣпка и увеличава вѣрѣ-тѣ, и дава благодать за добры-те дѣла. И тѣка Полопелагійани-те припознаваха праотеческій-атъ грѣхъ, и нѣжда-тѣ на вѣтрешна нѣкаква благодать, за дѣйствиѣ на